

Kulintang

Συγγραφέας: Teresa Dello Monaco

Στο Μιντανάο, μια νεαρή κοπέλα ονόματι Αμίρα ανακάλυψε ένα αρχαίο kulintang, μια σειρά από χάλκινα γκονγκ. Όταν τα χτύπησε, οι φωνές τους έλαμψαν σαν αστέρια: «Κάποτε ήμουν η καρδιά των συγκεντρώσεων», ψιθύρισε το kulintang. «Ένωνα τα χωριά κατά τη διάρκεια γάμων, φεστιβάλ και παρελάσεων. Πριν από πολύ καιρό, κυρίως γυναίκες με έπαιζαν με κινήσεις τόσο χαριτωμένες όσο το νερό που ρέει στα ρυάκια. Σήμερα, τόσο οι γυναίκες όσο και οι άνδρες μοιράζονται τα τραγούδια μου, και είμαι χαρούμενη».

Η Αμίρα εξασκούσαν κάθε μέρα. Σύντομα, όλο το χωριό συγκεντρώθηκε. Οι πρεσβύτεροι θυμήθηκαν πώς το kulintang κάποτε μετέφερε μηνύματα στα βουνά, επειδή δεν υπήρχαν τηλέφωνα ή smartphones, και τα μηνύματα στέλνονταν μέσω του ρυθμού του kulintang, και τα παιδιά χόρευαν...

Αλλά το kulintang αναστέναξε: «Τότε, πολλοί με ξέχασαν να τραγουδάω και να ακούω ξένα τραγούδια, ειδικά σύγχρονα αμερικανικά». Τότε, η Αμίρα άκουσε κάποια χαρούμενα νέα: «Αλλά... σε μακρινές χώρες, διάσημοι μουσικοί και καθηγητές έφεραν τη μουσική Κουλιτάνγκ στον κόσμο! Μαθητές παντού, ακόμη και μη Φιλιππινέζοι, μαθαίνουν τώρα μουσική Κουλιτάνγκ! Έφεραν το Κουλιτάνγκ πίσω στην πατρίδα τους, και πολλοί μαθαίνουν τώρα να το παίζουν!»

Τα γκονγκ του Κουλιτάνγκ αντηχούσαν περήφανα—τινγκ, τανγκ, τουνγκ!—και η Αμίρα έδωσε μια υπόσχεση: «Κι εγώ θα κρατήσω τη φωνή σου ζωντανή». Έτσι ακούστηκε ξανά η μουσική του Κουλιτάνγκ, ενώνοντας ανθρώπους κοντά και μακριά.